

Brandfolkenes Organisation nr.4 / September 2009 / årgang 87

Brandmanden

BO's hjemmeside

www.brandfolk.dk

LEDER

Af: Jesper Broneé
Formand
Brandfolkenes Organisation

Nye tider

Den 1. juli 2009 stoppede samarbejdet mellem Brandfolkenes Organisation og FOA.

Brandfolkenes Organisation havde udført den opgave, som medlemmerne havde pålagt dem på generalforsamlingen i maj 2009.

Vi er nu godt i gang med at etablere organisationen på den nye adresse, og vi er også kommet godt i gang med at skabe et grundlag, sådan som vi har lovet vores medlemmer.

Et hovedmål har for medlemmerne været, at man gerne ville bevare BO, og at man gerne ville have, at de valgte repræsentanter skulle sørge for denne bevarelse. Ligeledes har det været tydeligt, at rigtig mange i vores fag ønsker, at faget samles under ét, så vi står sammen om vores værdier.

BO har derfor fået en samarbejdsaftale med Chaufførernes Fagforening, hvor vi netop er i gang med at afdække, hvilke muligheder denne samarbejdsaftale åbner for vores medlemmer, således at vi kan få lov til at føre forhandlinger for medlemmerne og længere forhandlinger om medlemmerne.

Desværre kan man konstatere, at mestergruppens ønske om at komme ud af BO har resulteret i, at de menige brandfolk er blevet splittet i to grupper. Hvor er det kedeligt!

Jeg vil gerne benytte denne leder til at takke alle for den tid, BO har været jeres organisation, og så vil jeg takke dem, som støtter op om bevarelsen af Brandfolkenes Organisation. BO har bestået siden 1898, og jeg ville være ked af, at en så gammel organisation ikke skulle kunne leve videre i vores tid.

FORSIDEN

Sammenhold og styrke. Før og nu.

INDHOLD:

Side 4: Fup eller fakta ?

Side 6: Klubberne

Side 7: Gule smileys

Side 9: Man binder os på mund og hånd.

Midten: De Grå Sider

Side 12: Ambulancen og arbejdsmiljøet efter 1./9 2009 ?

Side 13: WPFG

Side 14: BO anno 1. juli 2009

Side 17: Åbent hus i BO

Side 18: Seniornyt

Bagsiden: PenSam

Brandmanden

Udgivet af:

Brandfolkenes Organisation
Svanevej 22
2400 København NV
Telefon: 88 92 27 91

Ansvarlig efter

Medieansvarsloven:
Jesper Broneé
Formand for Brandfolkenes Organisation
Mail adr.: jesper@brandfolkenes.org

Redaktør:

Tommy Kjær
Telefon: 40 579 507
Mail adr: brandmanden@brandfolkenes.org

Fotograf:

Kenneth Meyer

Økonomiansvarlig:

Per Keldsen
Næstformand Brandfolkenes Organisation
Mail adr: per@brandfolkenes.org

Administration & abonnement:

Sanne Henriksen
Telefon 46 97 10 85
Mail adr.: kontor@brandfolkenes.org

Annoncesalg:

Tommy Kjær
Mail: brandmanden@brandfolkenes.org
Telefon: 40 57 95 07

Løssalg kr. 30,00
Årsabonnement kr. 166,00

PERSONALIA

Vestegnens Brandvæsen

Ansættelser:

99. Steffen Hintze ansat som vagtcentraloperatør fra 01.03.2009

Afgang:

Brandmand 17. Jørgen Jensen

Underbrandmester 65. Henrik Hillestrøm

10 års jubilæum:

Brandmand 72. Torben Carlsen. Stort tillykke.

25 års jubilæum:

Brandmand 29. Kenneth Christensen. Stort tillykke.

Københavns Brandvæsen

En hjertelig tak til Københavns Brandvæsen og Seniorklubben, for opmærksomheden, ved min 70 års fødselsdag. Og ikke mindst tak for 36 år på en pragtfuld arbejdsplads.

Med venlig hilsen
Tidl. 235 Vagn Nielsen (Vægtløfteren)

Jeg vil gerne her i gennem Brandmanden takke alle der kom og sagde farvel til mig på min sidste vagt.

Tak for alle flasker og gaver som jeg fik på dagen Det var en uforglemmelig dag for mig og selvfølgelig en noget speciel dag efter mere end 38 år i Brandvæset.

En kæmpe stor tak til 4 rode st. C for alle årene vi har haft sammen, det var altid en fornøjelse at være på vagt med jer, pas nu på jer selv.

De bedste hilsner til alle i Brandvæset (Obmr. 17 st. C) 718 Tommy Weilbach

Det var dejligt at se så mange af jer på min sidste vagtdag. En særlig tak til 3. rode st.Ø som udførte et kæmpe arbejde. Resultatet udeblev da heller ikke – alt var bare perfekt.

Jeg takker for alle de dejlige gaver – dem vil jeg nyde med velbehag, og tænke på hver eneste af jer.

Pas nu godt på jer selv – jeg vil savne jer.

Mange hilsner
Henrik 104

En stor tak til stiftelsesforeningen, for opmærksomheden, ved min 70 års fødselsdag.

Mange tanker og hilsner.
Frank 201
St.Ø. 58. hold

FUP ELLER FAKTA

Brandfolkenes Organisation (BO) er ikke længere en fagforening i forbundet Fag og Arbejde (FOA). Hvorfor egentlig ikke?

»BO har meldt sig ud,« siger nogle.

»BO er smidt ud,« siger andre.

Der er stort set ikke én eneste information, der ikke er blevet modsagt kort efter, så hvad skal man egentlig tro på? Og hvem skal man give »skylden« for hele miseren?

Vi vil jo så gerne give skylden til nogen eller noget, så vi selv kan blive »frikendt«. Dermed kommer man meget let til at »skyde« på enkeltpersoner og blive ubehageligt personlige, hvilket som oftest kun fører til splid.

Vi vil også meget gerne have den fulde og hele sandhed. Men der findes bare ikke kun én sandhed. Der er altid flere, alt afhængigt af hvem man spørger.

Med til tider alt for mange modstridende informationer fra BO og FOA, og til tider slet ingen eller mangelfuld information, er det ikke så underligt, at mange af BO's medlemmer er godt og grundigt forvirrede. Nogle endda så forvirrede, at de har valgt at melde sig helt ud af BO og ind i FOA 1, der jo sidder godt og fast på deres ret til at forhandle. Efter min personlige mening er det rigtigt ærgerligt, da mit højeste ønske er at samle brandfolk og helst alle i hele landet. Ikke sprede dem for alle vinde.

Et faktum er det dog, at i BO er alle velkomne og har altid været det. En landsdækkende samling har dog aldrig været en mulighed tidligere, blandt andet på grund af forskellige fagforbunds fastholdelse af medlemmer. Hvis man i fremtiden ønsker en samling af hele landets brand- og redningsfolk, kræver det virkelig mod og mandshjerte til at bryde med vante rammer og skabe noget godt selv. Den mulighed – og det skal siges, at det er en mulighed – findes via BO, og med alle de fantastisk dygtige og engagerede kollegaer rundtomkring i landet kan vi godt. Hvis vi »tør«.

For nogenlunde at forstå, hvordan BO er havnet i den nuværende situation, er man nok allerførst nødt til at forstå, hvordan en faglig organisation er opbygget, og hvem der må forhandle hvad og hvorfor.

FOA er et fagforbund med en række fagforeninger som medlemmer. Det er FOA, der forhandler med de kommunale arbejdsgivers organisation. Og dermed er de med til at danne de rammer, hvori vi arbejder. Da der er mange forskellige fagforeninger i forbundet, giver FOA retten til at forhandle inden for rammerne til de enkelte fagforeninger.

BO er en fagforening med en række medlemmer, der har oprettet faglige klubber på de enkelte arbejdspladser. Da klubberne jo eksisterer og arbejder lokalt på de enkelte brandstationer, har de af BO fået retten til at forhandle lokalt inden for de rammer, klubben og foreningen er blevet enige om.

Arbejdspladsklubberne (eksempelvis BRH, BKK, BKF, eller klubberne i Tårnby, i Thule eller på Vestegnen) består af medlemmer (alle brand- og ambulancefolk) fra de enkelte brandvæsen, for hvem klubben arbejder og forhandler lokalt. Og det er her, vi vælger vores tillidsmænd og sikkerhedsrepræsentanter.

Når et medlem får et problem på arbejdspladsen, han eller hun ikke selv kan klare, går han/hun til sin tillidsmand, der tager hånd om og løser problemet. Hvis tillidsmanden ikke kan løse problemet selv, involveres klubben, der så løser sagen.

Kan sagen heller ikke løses ad denne vej, inddrager klubben så foreningen (BO), der så går ind i sagen og søger en løsning. Indimellem er arbejdsgiverne så urimelige, at der må findes en juridisk løsning på problemet, og her søger foreningen så hjælp fra forbundet (FOA), der så burde bakke foreningen, klubben og dermed medlemmerne op med »alt, hvad de har«.

Denne struktur er vigtig at holde sig for øje, før man »peger fingre«, for ikke at komme til at »pege« i den forkerte retning. Uanset om det er godt eller skidt.

Det vil med andre ord sige, at når klubben laver en aftale eller løser et problem, er det **hverken** foreningens eller forbundets direkte fortjeneste/fejl, men klubbens.

Det samme gør sig selvfølgelig også gældende for foreningen og for forbundet.

Selvfølgelig er det ikke så enkelt, for der skal jo foregå et solidt samarbejde hele vejen i det faglige system, med medlemmet og sammenholdet i fokus, men i princippet er det sådan, det fungerer.

FUP ELLER FAKTA

For nu at vende tilbage til den situation, som BO står i lige nu, og hvordan vi er endt der: Jeg vil prøve at forklare min sandhed ud fra den opfattelse og viden, som jeg har.

Dansk Kommunal Arbejderforbund (DKA) hed det forbund, hvorunder jeg blev medlem. Nemlig hos hospitalsportørernes fagforening. Da jeg så blev brandmand, skiftede jeg naturligt nok over til Brandfolkenes Organisation (BO). DKA var nemlig et forbund, hvor hver enkelt faggruppe blev betragtet som selvstændige og som dem, der havde bedst viden om eget arbejde og de problemer, der var forbundet med det. Og hvis et medlem kontaktede sin fagforening, var der straks opbakning og forståelse for problemet, da man i foreningen jo selv var i samme branche.

I 1996 blev DKA fusioneret med Husligt Arbejder Forbund og blev til FOA, og en del af fagforeningerne blev lagt sammen. De fagforeninger, der fortsat ønskede at fungere selvstændigt, som de altid havde gjort, måtte selvfølgelig godt det, og det kunne man via en særlig samarbejdsaftale. BO var en af de fagforeninger, der indgik i en sådan aftale.

Med tiden er de fleste »selvstændige« fagforeninger blevet opslugt i de forskellige afdelinger i FOA (eksempelvis FOA 1). Kun BO står tilbage som »selvstændig« fagforening under FOA.

Det er min oplevelse, at modellen med en faggruppebestemt fagforening ikke passer ind i FOA's struktur. Og måske er det derfor, BO indimellem har manglet den afgørende opbakning fra FOA i vigtige sager om overenskomstbrud og så videre. Men det kan kun blive et gæt fra min side.

Da så brandmesterklubben fra København efter en urafstemning ønskede at forlade BO og flytte til ledelsessekretariatet i FOA 1, startede en kamp mellem BO og FOA 1. BO ønskede ikke, at brandmestrene skulle forlade den fagforening, de altid havde været medlemmer af, og dermed svække sammenholdet og BO's styrke.

FOA 1 mente, at når de fleste i en gruppe ønskede at flytte fra en forening til en anden, så kunne man bare gøre det med et pennestrøg, og alle på en gang.

Det kunne imidlertid ikke lade sig gøre på den måde, som FOA 1 ønskede, det skulle. Altså at overflytte alle på en gang. Det stod nemlig i den aftale, FOA 1 og BO havde om »selvstændighed«. Derfor blev aftalen bare opsagt af FOA 1, og brandmestrene kunne nu enkeltvis udmelde sig af BO og indmelde sig i FOA 1. Aftalen havde et års opsigelse, og opsigelsen var dermed gældende fra den 1. juli 2009.

Fra denne dato stod BO reelt uden FOA som hovedforbund og dermed uden tag over hovedet, medmindre man var villige til at indgå en ny samarbejdsaftale med FOA 1. Det prøvede man at få, men som vi alle ved i dag, lykkedes det ikke at nå frem til et for BO og FOA 1 spiseligt resultat.

BO var naturligvis i den mellemliggende tid nødt til at se sig omkring efter et nyt sted at være, hvis det ikke ville lykkes at få en ny aftale med FOA 1, der ikke forringede BO som »selvstændig« fagforening. Havde BO ikke forhørt sig rundt omkring, ville en skurvogn eller en opløsning af BO have været en realitet i dag. Men gud ske tak og lov består BO stadig og har i dag lokaler hos Chaufførernes Fagforening på Svanevej i København.

I hele denne proces er der blevet sagt og skrevet meget. Noget rigtigt, og noget forkert. Der er blevet kastet med mudder, og der har været meget personfnidder. Der har været gjort ting, der kunne og måske burde have været gjort anderledes. Men når alt kommer til alt, mener jeg, at vi skal holde sammen som faggruppe og helst endda udbygge og styrke os som en selvstændig og rummelig fagforening, der byder alle inden for faget velkommen, uanset hvor de kommer fra.

Muligheden er der i BO – Brandfolkenes Organisation. Vi skal bare turde bruge den.

Efter denne redegørelse håber jeg, at mange af jer, der stadig er i BO, bliver her, og at I, der ikke ved, hvor I står, beslutter jer til at blive der, hvor I altid har været. Nemlig i BO.

Mit håb for fremtiden er også, at der vil komme yderligere gang i snakken om et fælles fagligt ståsted for alle brand- og ambulancefolk her i landet, så vi kan styrke hinanden og kæmpe for fælles mål, så udliciteringer og udbudsrunder ikke afgøres af de dårligste arbejds- og lønforhold. Sammen er vi stærkest, og sammen skal vi gå efter det bedste.

Redaktøren
Tommy Kjær 507

brandmanden@brandfolkenes.org

KLUBBERNE

Den faste klub Tårnby

Formand:
Jan Jørgensen 04

Telefon:
28 66 57 13

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Brian Scheil 62

Telefon:
22 37 57 83

E-mail:
bscheil@yahoo.dk

Brandmandsklubben Rudersdal Hørsholm BRH

Formand:
Lars Bo Nielsen

Telefon
21152664

E-mail:
firefighter@comx.dk

Brandfolkenes klub København BKK

Formand:
Lars Ousen 355
Fælledvej Brandstaton
Fælledvej 20A, 1th
2200 København N

Telefon:
26 86 48 06
E-mail:
bkk@okf.kk.dk

Thule air base

Formand:
Knud Pedersen
www.bktab.gl
E-mail:
Knudp@greenet.gl
Mobil Dk:
+45 40 92 03 83

Thule, den 16. august 2009

Sommerens aktiviteter er i fuld gang – udendørs øvelser og træning færdiggøres, inden vinteren atter sætter ind.

Thule har i denne uge haft besøg af John Larsen fra BAT og Børge Frederiksen fra 3F. De har besøgt de forskellige afdelinger på basen, hvor det har været muligt at stille spørgsmål til de kommende overenskomstfor handlinger.

Vi på Thule følger naturligvis spændt udviklingen i forbindelse med FOA/BO/3F, og jeg må nok sige, at der er noget at snakke om. Vi bliver ringet op af FOA og advaret på det kraftigste og får tilsendt breve med trusler om alverdens ting. Én ting skal man bare vide, og det er, at her står vi fast på de beslutninger, der er taget, og vi bakker op om BO som vores organisation – det får ingen lov at ændre på. Jeg håber, at BO på længere sigt får lavet de aftaler, der skal til for at deltage i overenskomstforhandlingerne.

Her på brandstationen har man fra GC-ledelsen fået indikationer på, at man ønsker at følge samme linje som nu, også efter den nye overenskomst. Dette betragter jeg som positivt og som noget, der vil medvirke til at skabe ro og stabilitet.

Med venlig hilsen
Knud Pedersen

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

Telefon:
28 98 41 88

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

**Jacob Haugaard sagde engang:
»Hvis arbejde er så sundt, så giv det
til de syge!« Han tænkte nok ikke
dengang på fagligt klubarbejde,
men alligevel.**

**Der har for vores vedkommende i
BKF været lidt om snakken, hvis vi
altså må tillade os at lave en lille
sammenligning mellem klubarbejde
og traditionelt arbejde, som vi
kender det!**

I foråret 2009 kom vi til som ny bestyrelse i Brandfolkenes klub Frederiksberg.

Formand	Ny	5113 Flemming Jørgensen
Næstformand	Ny	5115 Berthel Funch
Kasserer	Ny	5108 Bjarne Soltau
Sekretær	Gl. medlem	5107 Michael Nicolaisen (udtrådt)
	Ny	5106 Per Bech Christiansen (nuværende sekretær)
Amb.-repr.	Gl. medlem	5133 Martin Jakobsen
Brm.-repr.	Gl. medlem	5086 Jan Sjømann (udtrådt af bestyrelsen)

Vi nye lod os overtale, da man manglede en ny formand, uvidende om det, der ventede os de næste mange måneder.

Vi overtog et fagligt hverv, mens mange andre, hvis du spurgte dem, ville sige: »Desværre, men det har jeg sgu ikke tid til« eller »Det med fagforeninger og klubber, det er sgu ikke lige mig« osv.

Vi i den nye bestyrelse havde heller ikke tid!

Ej heller var vi nogle af disse »røde« pampere, der med hængerøv, seler og træsko for enhver pris ville have det endelige opgør med alle, der tjente eller fik mere end os selv!

Vi var såmænd bare en flok helt almindelige brandfolk, der ville præge vores egen hverdag på vores brandstation og samtidig et eller andet sted følte, at nu var det måske vores tur til at byde ind med noget, som de andre kunne nyde godt af!

Vi røg lige i ilden ved vores start i marts 2009.

– Vi havde i starten en masse lokalaftaler, vi skulle forhandle på plads.

– Vi havde en meget prekær sag omkring to ambulancefolk, der i pressen var udset til skurke og afskedigelse. En sag, der havnede helt oppe i det politiske system og med nød og næppe endte godt!

– Vi havde en stor omstrukturering i ambulancetjenesten, der forvoldte megen frustration hos ambulancepersonalet.

– Derudover var der alle de almindelige sager såsom »Hvem kører hvad?« og »Hvorfor bliver der ikke gjort rent i weekenderne?« osv.!

Alt sammen sager, der optog voldsomt meget tid og engagement.

Men det stoppede ikke her.

Al virakken omkring FOA 1/brandmester-problematikken havde vi fulgt fra sidelinjen før vores indtræden i BKF. Vi havde en holdning til det og var ikke enige med dem, men at gå i klubben for at kæmpe mod dem var absolut ikke vores agenda!

Vi skulle jo bare ind og lave lokalt klubarbejde!

Vi vidste godt, at emnet ville blive problematisk. Men vi havde en tro på, at det nok skulle blive løst.

Men vi vidste også, at det ville blive en problematik, der ville udfordre den solidaritet og sammenholdsfølelse, vi på arbejdspladsen og blandt kollegaer så ofte brystede os med, at vi var i besiddelse af.

Ville denne problematik nogensinde nå de højder, vi så ser i dag? Vi troede det ikke!

Ikke ret mange af os havde forudset eller håbet på, at problematikken ville komme til det niveau, den har i dag.

Vi vil ikke deltage i mudderkastningen, men blot over for FOA 1-obrm./-brm. konstatere:

Kære FOA 1-brandmestre/-obrm.

I gik efter guld.

Det er næsten ikke til at bære, hvis ikke I får bare 10 % af det, I er blevet lovet af penge, magt og muligheder, for prisen for os andre har været høj. Meget høj.

For husk: Nogle gange kan guld købes for dyrt!

KLUBBERNE

For os andre »gule« kaospiloter i BO/BKF og vores medlemmer er det bare at arbejde videre for den sag, vi tror og håber på.

For at bruge en kliché: Sammen er vi stærke. Ikke mindst nu!

Solidariteten er såret, efter at FOA 1-obrm./-brandmestrenes guldjagt, men lad os andre samle stumperne op og bygge ordet op igen!

- BKF/BO er flere gange blevet lagt i graven inden for et år!
- FOA's massive PR-kampagne (private opringninger, foldere, besøg, orienteringer).
- Prognoser som »BKF 30 % og FOA 70 %« har kørt konstant på stationen.
- Obrm./brandmestres talen/rekruttering for FOA 1 hos menige medlemmer har været livlig!
- Trusler fra FOA.
- Kølige forhold kollegaerne imellem!

Jo, det har været op ad bakke.

Derfor varmer det også, at langt den største del af basisgruppen (menige) har bakket op omkring BKF/BO (over 80 % foreløbig – og tallet stiger støt!).

Det er noget, der bringer sammenholdet på plads igen – og troen på, at vi har fat i noget af det rigtige.

Mange tak for det, i øvrigt!

Kampen bliver ikke mindre i den næste tid, for noget tyder på, at FOA 1 opruster og ikke stopper chikanen foreløbig.

FOA har »kamera og øre« på stationen, og BKF kan ikke agere uden en øjeblikkelig FOA-reaktion.

Dette stopper dog ikke BKF's arbejde på stationen for at hjælpe vores kollegaer/medlemmer og lave traditionelt klubarbejde for det store flertal, vi repræsenterer.

Vi har i dag en glimrende dialog med vores ledelse og en stor opbakning blandt vores kollegaer, og denne tillid vil vi ikke svigte. »Tillidsmand« eller ej, for valgt af flertallet, det er vi!

Vi vil slutte denne lille info med at bekræfte citatet af Jacob Haugaard.

Til alle dem fra FOA 1, der i den sidste tid har »bekymret« sig om vores cerebrale helbredstilstand her i BKF og BO: Tja, vi har sgu fået det rigtigt godt af alt det arbejde, vi laver i klubben – så godt, at vi hver morgen kan smile, når vi kigger på os selv i spejlet!

Tak for din tid.

På Brandfolkenes klubs vegne
5115 Berthel Funch og 5113 Flemming Jørgensen

Advokat Keld Pedersen

Telefon 36 30 73 00 - Telefax 36 30 73 02
Vallhøjvej 12 - København - 2500 Valby
E-mail: advokat.kp.valby@tele2adsl.dk

Civilsager - Straffesager - Erstatningssager - Køb/Salg af fast ejendom
Testamenter - Ægtepagter - Dødsbohandling

"Man binder os på mund og hånd"

I forlængelse af mit tidligere indlæg i Brandmanden nr. 1/2009.

"Det er da løgn!" Det var den respons, jeg fik, når jeg svarede på spørgsmålet om, hvorvidt det var rigtigt, det "man hørte" ude i korpset. Derfor vil jeg nu fortælle min version af, hvad der er gået forud for min degradering fra brandmester i 8 måneder til brandmand på erstatningsholdet 12. dec. 2008.

Den 28. april 2008 var jeg til en ikke planlagt, uformel samtale med min daværende stationschef J.K. Iversen (JKI). Problemet dengang var, at jeg havde afleveret et brev til min sikkerhedsrepræsentant vedr. brug af stålflasker kontra compacitflasker under en afholdt øvelse.

Det mente JKI ikke, var korrekt gjort, under henvisning til kommandoveje m.m.

Hvis jeg har et spørgsmål vedr. sikkerhed, så mener jeg, at det er min pligt og ret at gå til min sikkerhedsrepræsentant.

I øvrigt undrer det mig, at jeg ingen tilbagemeldinger har fået vedr. denne sag.

I den efterfølgende periode beder jeg ved morgenhilsen på vagt JKI om et møde vedr. skærmbriller, som jeg ifølge Arbejdstilsynets vejledning D.2.3 har ret til.

Dette bliver først afholdt på den efterfølgende vagt, efter at jeg på vagtmesterkontoret, hvor der både er afgang og tilgang til stede, endnu en gang beder JKI om et møde, hvortil han svarer hen over hovederne på alle tilstedeværende, at hvis det er angående de skærmbriller, så kan jeg godt glemme alt om dem, hvortil jeg svarer med en lige så hurtig replik: "Skal vi vædde?" Dette var ment som en hurtig, sjov replik, men er åbenbart blevet opfattet som en fornærmelse.

Det forstår jeg ikke. Jeg blev ikke fornærmet på JKI over, at han bare fejede mig af i alles påhør, selvom jeg havde bedt om et privat møde, som ingen andre kendte indholdet af!

På en informationsrunde i sommer 2008 ved brandchefen, Jan Axlev, stiller jeg et spørgsmål på mandskabets vegne ang. manglende kemitillæg kontra nyansættelse, og vi får et uddybende svar på dette af brandchefen på en tilfredsstillende måde.

Dette spørgsmål på mandskabets vegne bliver af brandchefen opfattet som kritisk stillet af mig, og i et forkert forum!

Da jeg i august 2008 bliver kaldt til endnu en ikke planlagt samtale i forbindelse med min ellers meget tilfredsstillende personalebedømmelse fra min overbrandmester, bliver jeg gjort bekendt med, at der vil blive påhæftet et notat ang. ovennævnte situationer. Der er heri yderligere enkelte påstande, som jeg ikke kan tilslutte mig, såsom at jeg skulle være demotiverende, illoyal og ikke på forkant med udviklingen. Dette er tilbagemeldinger, som JKI efter eget udsagn har fået fra en person på en anden station, dog uden at ville bekræfte over for mig hvorfra og af hvem.

Dette er jeg uforstående over for, da jeg på daværende tidspunkt kun havde fungeret som brandmester på egen station.

Jeg skal i mellemtiden sørge for at få rettet op på dette, inden min midtvejsevaluering i november.

Den 14. november indkaldes jeg, igen, til et ikke planlagt, uformelt møde med JKI hvor jeg får forelagt en mødeindkaldelse. Jeg bliver informeret om, at jeg på det kommende møde vil blive orienteret om, at min prøvetid som brandmester bliver afbrudt, da jeg ikke opfylder den personprofil, som ledelsen i brandvæsenet ønsker. Dette kommer som et chok for mig. Ydermere fortæller JKI, at han i mellemtiden har fået flere negative tilbagemeldinger om mig fra redningsskolen st. D samt fra en person, som har deltaget i et brandmestermøde på st. Ø.

Jeg er uforstående over for dette, da jeg ikke har været på skolen i den tid, som omtales, og hvem der på et lukket møde skulle have haft min påstået kritiske holdning, ved jeg ikke, da det eneste, jeg spurgte til, var forretningsgangen samt den nye stillingsbeskrivelse for overbrandmestre.

Det kan jeg få bekræftet.

De tre ovenstående møder foregik i øvrigt uden varsel og uden mulighed for at få en bisidder med.

Fortsætter på næste side

Jeg beder efterfølgende om et møde snarest med Jan Axlev og vil have min daværende tillidsmand, bmr. Ove Tuesen, med som bisidder. Ved mødet, hvor JKI til min store forundring også deltager, forelægger jeg min store frustration over situationen for Jan Axlev, som kun vil bekræfte, at den beslutning, som er taget, ikke er til at ændre.

En beslutning, der, som jeg opfatter det, er taget ud fra JKI's ubekræftede oplysninger.

I øvrigt opfordrer de mig til at trække mig frivilligt gentagne gange senere hen, men hvorfor skulle jeg dog det? Jeg mener stadig ikke, at jeg har gjort noget, der er så forkert, at det skal udmønte sig i en degradering og stop af min prøvetid. De siger oven i købet, at der ikke er en finger at sætte på mine faglige præstationer og kunnen. Til slut oplyser Jan Axlev, at han allerede før min ansøgning om at blive brandmester "havde spottet mig som værende en negativ person med et kritisk syn på ledelsen"! Jeg er rystet og chokeret, og mødet er slut.

Jeg kan undre mig over, at Jan Axlev overhovedet godkendte min indstilling til brandmester fra BFU's side uden at orientere mig om, at der evt. var noget, jeg skulle arbejde med, hvis jeg ville være brandmester!

Hvorfor lytter man kun til JKI,, som er den person, som jeg til daglig har allermindst med at gøre, og som hverken kigger på personalebedømmelser eller taler med de øvrige mestre på Tomsgården, hvor jeg var tilknyttet?

Hvorfor kan/vil JKI ikke over for mig bekræfte, hvor han har div. udtalelser fra?

Hvorfor har jeg den fornemmelse, at der ligger noget personligt bag JKI's udtalelser?

Jeg tænker, at der skulle statueres et eksempel!

Ja, spørgsmål har jeg masser af, men det hjælper jo ikke, når man vælger at spille med lukkede kort. Jeg har selv den opfattelse, at jeg er en tillidsfuld, dygtig og vellidt kollega. Ligegyldigt hvem jeg har mødt på det seneste, har jeg kun fået fuld opbakning samt det indtryk, at der ikke er nogen, der kan bifalde, hvad der er sket. Ikke en eneste negativ bemærkning har jeg hørt ang. min funktion og gøren som brandmester.

I den tid, jeg har fungeret som brandmester på Tomsgården, har jeg kun fået positive tilbagemeldinger fra mestre og menige brandfolk på samtlige roder. Jeg kan ikke på noget tidspunkt i min stillingsbeskrivelse se, at jeg ikke opfylder kvalifikationskravene eller den personlige profil.

Min frustration er ikke blevet mindre her i løbet af foråret og sommeren, efter at FOA ikke har haft mulighed for at hjælpe mig, og at Brandfolkenes Organisation, som herefter fik aktindsigt, er blevet afvist hos ledelsen, da de havde nogle spørgsmål, som de gerne ville have belyst. Brandfolkenes klub København har ej heller fået tilbagemeldinger fra ledelsen efter et ønske om dialog.

At jeg til daglig nu kan gå rundt og ikke vide, hvem der er kommet med div. udtalelser, er ikke en rar fornemmelse, hvis de altså eksisterer? Så vidt jeg er orienteret, skal der foreligge en skriftlig og underskrevet udtalelse, hvis en sådan er indhentet og bruges i en evt. personalesag.

Med disse ord håber jeg, at I har fået en forståelse for, hvad der er foregået. Jeg er stadig stolt og glad for mit arbejde som brandmand i Københavns Brandvæsen, dog stadig frustreret over det, som er sket, og måden, det er foregået på.

Når jeg nu sidder og tænker efter, kan jeg
på denne vis
sunget af Liva V

"Man binder os på mur

men man kan ikke b

og ingen er fan

når tanken er

Vi har en indre fæst

som styrkes i sit eg

når bare vi kæmper for

Den som holder sjælen rank k

Ingen kan regere det som v

Det lover vi med hånde

i mørket før en morg

at drømmen om frihed bl

Brandmand i Købe
Jes Borchers
947

FORTID:

I 1983 kom jeg til skade i V. gymnastiksal kl. 20.00, og blev efterfølgende indlagt på Kommunehospitalet.

Arbejdsskadestyrelsen afviste sagen med henvisning til tidspunktet. Brandvæsenet a sagen, den blev efterfølgende anerkendt s arbejdsskade.

NUTID:

Den 06/05 09 sender Arbejdsskadestyrelsen et spørgeskema til Kbh. Brandvæsen ang. tjenestemandspension.

Den 22/07 09 sender Arbejdsskadestyrelsen nyt spørgeskema med de samme spørgsmål. Åbenbart har Brandvæsenet ikke syntes de ulejligheden værd at bruge tid på at besvare første spørgeskema, det til trods for at man trækker tiden ud for udbetaling af erstatning den person det drejer sig om.

I mine øjne en utrolig arrogant måde at op sig på. Det kunne være interessant at høre personalechefen eller brandchefen syntes den behandling man yder tidligere ansatte der på den ene eller anden måde er blevet uarbejdsdygtig.

Fhv. 802

»DE GRÅ SIDER«

g ikke lade være med at tænke
e,
Veel:

nd og hånd,
inde ånd,
gne,
fri.
tning her
et værd,
r det vi ka li.
kan aldrig blie træl.
i bestemmer sel.
d og mund
genstund,
ir aldrig forbi."

enhavn
en

nkede
om en

en
min

en et
ål,
et var
re det
n så
ng for

ofører
e hvad
om

e,
:

Mogens.

Af: 198 Torben Kristiansen
Mr.Suicide

Hvem var du Mr. Suicide?
må sige det var velgjort,
din krop i atomer,
hurtig transport,
som gjorde vores dag til et helvede,
dine kødlige rester stank som et slagtehus,
ved du ´ sikkert ikke levede i sus og dus,
kød her og der,
noget til enhver,
spring på ´ mens du lever,
men vil ikke se din lever!
din hjerne så på os,
fra skiltet på perronen,
næste tog aflyst,
knuste drømme er gået itu ...
øje som ikke kan se,
lugten er drøj,
uff hvor jeg hader det møg,
oprydning i stilhed,
løsriv din sjæl,
svær at finde forståelse,
inden din forrådnelse,
ønsker dig fred.

Sommerudflugten

Jeg vil gerne fortælle med egne ord, hvordan jeg oplever den frustrerende situation, som mange brandfolk har bragt vores organisation i, igennem en sammenligning med det, som alle kender til! Jeg er sikker på, at rigtig mange vil nikke genkendende til dette eksempel.

Der skal på din brandstation arrangeres en sommerudflugt, og en lille gruppe af de ansatte foreslår dette i januar måned. **Alle bakker op om dette**, og alle vil selvfølgelig gerne deltage.

I maj måned foreslår den lille gruppe af initiativtagere, hvordan arrangementet skal afholdes, og blandt dem, som deltager i debatten, er der et par små kommentarer, men alle bakker op om det, som den lille gruppe er kommet frem til.

I juni skal der laves forskellige små forberedelser, men det er lidt svært for den lille gruppe at finde hjælpere, som vil være med til indkøb, bestilling af underholdning osv. Alle bakker dog fortsat op om det, som bliver forelagt.

En uge før arrangementet skal løbe af stablen, skal der betales til arrangørerne, og de fleste har husket penge eller får dem hentet i løbet af vagten. Der er dog nogle stykker, som skylder, indtil de skal møde på selve dagen.

Desværre ser vejrudsigten et par dage før arrangementet ud, som om der kan komme regn på selve dagen, og en enkelt melder fra. Om morgenen på selve dagen er skyerne over byen sorte, og en del vælger nu med forskellige forklaringer at melde fra i sidste øjeblik, og tilbage står arrangørerne og halvdelen af dem, som fra starten var vilde med forslaget om dette spændende arrangement!

Når dette er skrevet ... så er jeg sikker på, at rigtig mange sidder tilbage med en dårlig fornemmelse, for hvor blev alle dem af, som igennem en trivselsundersøgelse bakkede deres lokale klub op, da man bl.a. forespurgte, hvor mange der ønskede, at man skulle undersøge mulighederne for et nyt fagligt ståsted? Der var 400 københavnere, som var utilfredse med FOA, og nu har man så endelig en organisation, som TØR tage kampen med FOA, og så sidder der alligevel nogle tilbage, som ikke står ved det, som de tidligere har fremført og talt så varmt for.

STØT NU OP OM JERES ORGANISATION, SOM TURDE GØRE DET, MANGE ANDRE ALDRIG HAR TURDET FØR DEM ... SOM TURDE GØRE DET, VI SOM MEDLEMMER SÅ INDERLIGT HAR ØNSKET.Anonym

BRANDMANDEN

DEADLINE FOR INDLÆG:

UDKOMMER

22. september

uge 41

17. november

uge 50

INDLÆG TIL »DE GRÅ SIDER« MAILES TIL :

brandmanden@brandfolkenes.org

ARBEJDSMILJØET EFTER 1/9 2009?

AMBULANCEN OG ARBEJDSMILJØET EFTER 1/9 2009?

Af faglig sekretær
Bjarne S. Pedersen

Som alle ved, mistede København en del ambulanter i ambulanceudbuddet. Frederiksberg beholdt deres to, men begge brandvæsener skal drive en ambulancetjeneste med meget anderledes vilkår end før. Områder, køretider, udstyr, uddannelse osv. er lige pludselig noget, arbejdsgiver skal løse i samarbejde med regionen.

Ikke at der ikke før har været krav fra andre til ambulancetjenesten, men ved en så stor nedskæring af tjenesten, og hvor alt bliver gjort op i penge, er det min store frygt, at arbejdsmiljøet bliver den store taber! Hvor begge brandvæsener før i tiden var langt fremme – ja, ligefrem var foran – i arbejdsmiljøet, går min bekymring nu på, at man for arbejdsmiljøet i ambulancetjenesten skal finde midler i regionen på bekostning af andre aktører inden for sygehusvæsenet. Og så ved vi godt, hvem taberen bliver!

Der er i begge brandvæsener truffet mange foranstaltninger for at beskytte ambulancemanden. Løbende, og ikke mindst i de sidste par år, har aktive ledere og tillidsfolk været med til at opbygge en sikker og god arbejdsplads for ambulancefolkene. Der er blevet indført ting, der ligger lidt ud over mindstekravene i arbejdsmiljø-lovgivningen – bl.a. sikring på skadested af sprøjte, voldspolitik, trappemaskiner, forflytningskurser, ambulanceopbygning osv. Hvem vil i fremtiden, efter 1/9, hvor vognene kører i døgndrift, tage ansvar for at skabe nytænkning inden for ambulancetjenesten?

Lad mig nævne et eksempel, som jeg selv var med til at indføre. Sikring af ambulance på skadested blev indført for en del år siden. Trafikmoralen i hovedstaden er rent ud sagt elendig! Når man som ambulancemand arbejdede på gaden, var det forbundet med store risici. En sprøjte blev afsendt ved 112's betragtning om tæt færdsel, motorvej, skadested midt på kørebanen osv. Efter 1/9 skal ambulancen selv tilkalde hjælp efter fremmøde på skadestedet! Hvilken hjælp der så kommer, må vise sig! Lovgivningen siger at det er politiet, der står for afspærringen af skadestedet. Men det var jo netop derfor, vi indførte det med sprøjten. Politiet kom slet ikke, eller også kom de så sent, at skadestedet næsten var afviklet! Nu kommer egen sikkerhed jo i første række, men hvorfor skal den ene af to ambulancefolk stå og dirigere trafik, når hans hænder faktisk burde rede menneskeliv?

I udbuddet for ambulancetjenesten er der beskrevet, at arbejdsgiver skal leve op til arbejdsmiljølovgivningen! Men nu er lovstof jo som regel et minimum, altså bunden. Kommer man herunder, koster det! Men hvem skal nu sørge for, at ambulancetjenesten igen kommer et godt stykke over bunden? Er regionerne fremover villige til at afsætte midler til nytænkning inden for arbejdsmiljøet for ambulancetjenesten?

Jeg håber virkelig, at arbejdsgiver, regionen og de tillidsvalgte ikke glemmer arbejdsmiljøet i ambulancetjenesten. Mod et forventet øget pres på ambulancefolkene efter 1/9 er det vigtigt at holde fokus på arbejdsmiljøet for medarbejderen i stedet for kun at kigge på penge! Der skal ikke mistes ret mange medarbejdere i ambulancetjenesten, før de penge, der burde have været givet ud til arbejdsmiljøet, er tjent hjem! Jeg håber, vi sammen kan løfte arbejdsmiljøet til gavn for medarbejderne i ambulancetjenesten, alle i virksomhederne og ikke mindst borgerne i byen.

Brandvæsenets Idrætsforening
www.bi-sport.dk

World Police & Fire Games 2009

Glade brandmænd i Canada

World Police & Fire Games afholdes i år i Vancouver. Her deltager en flok friske brandmænd i forskellige konkurrencer. Vancouver er en af verdens ti smukkeste byer. Det er virkelig et dejligt sted at holde det store arrangement, hvor omkring 12.000 brand- og politifolk deltager. Derfor summer byen også af idrætsfolk fra hele verden. Snakken går livligt på tværs af landegrænser, og der byttes trøjer og pints i stor stil. Også de lokale canadiere er rigtig glade for besøget af de mange gæster. Der er en hel del canadiere med danske rødder, og går man omkring med sin trøje med Danmark-tryk på, kommer der ofte en canadier hen til én, som lige skal fortælle sin historie om danske rødder; det er meget hyggeligt.

Byen Vancouver er virkelig en smuk by. Masser af vand omkring og igennem byen, mange flotte broer, bjerge, der omkranser byen, flotte skyskrabere og hyggelige marinaer mange steder. Hyggelige gader med mange spændende butikker og kæmpestore indkøbscentre. Der er virkelig mulighed for at shoppe alverdens ting. Åbningsceremonien var en stor oplevelse, følelsen af at være en del af noget stort. Trods bagende hede med en varm indmarch til en kold arena med deltagelse af over 12.000 brand- og politifolk. Der var mange indslag, f.eks. at der blev hejst indsatsstyrker ned fra loftet. De forskellige lande optrådte på hver deres måde, kineserne med deres drage forrest, newyorker-brandmændene, der skød med slangebøsser, sydafrikanerne, der kom syngende ind, så man næsten fik gåsehud – jo, den store hal summede af farver og god stemning. Vi få danske fyldte ikke meget i det store, men vigtigst – vi var der!

Konkurrencerne har været spredt ud over store afstande, men alle deltagere har fået kort til at køre gratis med de velfungerende transportmidler. Der har også været fællestransport til visse konkurrencer. Danskerne fyldte ikke meget til indmarchen; til gengæld fyldte vi en del i nogle få af konkurrencerne. I cykling, roning og atletik satte vi vores fingeraftryk. Vi havde også deltagere i golf, svømning, bowling, styrkeløft samt fiskeri. Indendørs roning (ergometerroning) blev en medaljesluger for det danske team. Det blev guld til 181 John i 2000 m samt guld til 181 John og 198 Torben i dobbelt 1000 m. Stjans (tidligere 705) fik en flot sølv, og 724 Bo en lige så flot bronze. Med en personlig rekord, forbedret med 10 sek. Torben kom lige fra atletik i 400 m indl. Han sloges med syre hele vejen i sin 2000 m, men en bronze blev kæmpet hjem. Stjans og Bo roede en god 1000 m dobbelt, men kom ikke i finalen.

Cykling startede med sprint, hvor 181 John og 198 Torben deltog. Her klarede John sig igen godt, med en sølvmedalje til samlingen. Torben kunne ikke deltage i første løb, så to andenpladser i de resterende løb var ikke nok til at nå finalen. Hill Climb blev afviklet på en stigning med 8 % i snit over 3 km i flotte omgivelser. Her havde vi Anne Lunøe, Tom N og 181 John med.

Det blev til en flot guld til Tom i tiden 11 min. 58 sek. og bronze til John i tiden 11 min. 24 sek. samt en 4. plads til Anne i tiden 13 min. 59 sek.

Linjeløbet var 40 km. Alle Grand Master-klasserne var slået sammen i et felt; derfor var Tom, Torben og John med i samme løb. Efter en time var det afgjort.

Tom vandt sølvmedalje, og John fik bronze, slået med 1/100 sek.

Anne udgik med en punktering.

I atletik var Torben ene deltager, men gjorde det godt. Det blev til to medaljer i 100 m hæk og 400 m hæk, begge sølvmedaljer. Han måtte trække sig fra 200 m og 400 m på grund af rokonkurrencerne.

I svømning havde vi deltagelse af vores eksterne medlemmer.

Dorte Bo fra politiet vandt guld i brystsvømning, og Anne Lunøe fra fængselsvæsenet fik en 4.- og en 7.-plads i brystsvømning.

Golfspillerne havde det som sædvanlig svært. Denne gang var de opgivne handicap fair. Jan Axlev klarede sig bedst, med en placering midt i feltet. 243 Tommy og Dorte Bo endte desværre i den sidste halvdel.

Fiskeri havde tiltrukket en del deltagere fra Danmark. 925 Steen fangede en stør på omkring en meter, men den var desværre ikke stor nok til at udløse en medalje.

Judo-John, M. Espersen, Ebbe Ravn, 871 Per og Kenneth fra Vestegnen var knap så heldige, men det var trods alt nogle spændende dage.

135 Just var ene om at repræsentere os i styrkesport. Toughest Competitor Alive har 8 discipliner, som bliver afviklet på en dag. Konkurrencen var meget hård, og Just måtte nøjes med en placering i nederste halvdel. I styrkeløft måtte Just udgå med en skade – vi havde ellers håbet på en medalje.

Henning Jølnæs var eneste deltager i bowling. Det gik ikke helt som forventet; vi har ikke fået oplyst resultatet.

Den sidste konkurrence ved WPFG havde deltagelse af 925 Steen og 243 Tommy. De løb en halv maraton-distance, lidt over 21 km. Tommys tid var 1 time 55 min., og Steens 1 time 58 min.

World Police & Fire Games blev igen en stor oplevelse. En stor tak til 834 Henrik og 871 Per, som havde arrangeret denne tur til Vancouver. Vi takker alle de danske deltagere for deres store indsats, som gav Idrætsforeningen 5 guld, 5 sølv og 4 bronze og en flot omtale i Canada.

På Idrætsforeningens vegne

Torben Kristiansen og John Busk

Brandfolkenes Organisation anno 1. juli 2009

Af: Formand
Jesper Broneé

Den 1. juli 2009 begyndte Brandfolkenes Organisation et nyt kapitel i en historie, som strækker sig tilbage til 1898, hvor BO blev grundlagt. Dengang som i dag var det ønsket om, at brandfolk skulle være fagligt organiseret det samme sted, som var visionen for BO.

Den 1. juli 2009 blev ulykkeligvis dagen, hvor vi måtte sande, at ikke alle medlemmer ønskede, at denne grundtanke skulle føres videre, for med FOA i ryggen valgte en gruppe medlemmer fra vores organisation at melde sig ind i FOA,

BO ANNO 1. JULI 2009

selvom alle disse medlemmer siden deres ansættelse havde taget det som en selvfølge, at de var medlemmer i BO.

Virkeligheden efter den 1. juli 2009 er, at vi på vores arbejdspladser nu kan komme til at opleve en opdeling mellem FOA- og BO-medlemmer, som næppe styrker os fagpolitisk! Samtidig er der i FOA's model lagt op til en deling mellem ledere og ikke-ledere, hvilket endda kan resultere i, at der skal være tre grupperinger, som hver især kæmper for sin ret, sine arbejdsforhold og sin løn, uden at der er en rød tråd for arbejdspladsens overlevelse i disse kampe. Det er resultatet af den kamp om medlemmerne, som vi desværre har set, siden det blev faktisk, at BO faktisk turde flytte ud fra FOA.

Baggrunden for denne flytning var, at FOA 1 i sommeren 2008 opsagde den samarbejdsaftale, som var indgået mellem BO og FOA 1. Aftalen var indgået i enighed, fordi BO på et tidspunkt ønskede at være selvstændige og ikke være en del af det FOA 1, som blev skabt, da man lagde de små københavnerafdelinger sammen under ét tag.

Jeg gentager dette for at understrege, at det var FOA 1, som med opsigelsen af samarbejdsaftalen fremtvang, at BO's medlemmer i henhold til lovene skulle bestemme sig for, om de ville opløse BO eller kollektivt forlade FOA.

Desværre var forståelsen blandt en del af medlemmerne begrænset af, at man pludselig så bedre muligheder i FOA – muligheder, som var let tilgængelige, og som man ikke skulle kæmpe for at opnå.

Det har længe været en tanke hos mig, at hele denne splittelse ikke alene er skabt blandt medlemmerne, for det er klart, at når en klub som Brandfolkernes klub København tilkendegiver, at man vil kæmpe for rettigheder til medarbejderne, så har ledelsen i brandvæsenet fået en stærk modstander, så længe medarbejderne står sammen. Hvis man som ledelse kan have held til at splitte disse medarbejdere i flere grupper, så er det meget lettere at være ledelse, og den øvelse ser ud til at være lykkedes.

Et tydeligt eksempel på dette er, at alle TR i brandvæsenet, som var valgt som TR i BO, pludselig blev sat på porten, fordi FOA havde dikteret dette for brandvæsenet. Der er her tale om en bevidst handling, hvor ledelsen imod alle samarbejdsaftaler afsætter de tillidsrepræsentanter, som medarbejderne lovligt har valgt. Desværre har Københavns Kommune også sin del af skylden, for også her bakker man op om, at de valgte TR ikke længere har deres tillidshverv efter den 1. juli 2009, da de ikke er medlemmer af FOA. Jeg skal ikke undlade at nævne, at disse TR er valgt af medarbejderne og accepteret af ledelsen, netop fordi de fagligt skulle være med til at udvikle virksomheden, som i dette tilfælde er Københavns Brandvæsen.

I mine øjne er det en hån mod de medarbejdere, som ikke ville være med til en splittelse igennem FOA, at kommune og brandvæsen ikke længere vil lytte til deres ideer, men at man meget eftertrykkeligt bare fjerner dem fra deres poster. Det er bekymrende, at kommunens »Center for HR« vil skrive under på, at de valgte TR ikke kan fungere, fordi FOA har meddelt dette. Hvor er de rettigheder, som kommunen har igennem samarbejdsaftaler og aftaler om medarbejderindflydelse?

Det er grotesk, når jeg som medarbejder i landets største kommunale brandvæsen skal se min arbejdsgiver fjerne mine muligheder for at have indflydelse på min arbejdsplads, blot fordi jeg ikke er medlem af det rette fagforbund. Jeg har valgt sammen med de øvrige medlemmer af BO, at vi arbejder for byen, vi arbejder og sætter livet på spil for at redde de borgere, som opholder sig i byen, og så vil byens og arbejdspladsens styre ikke anerkende os fagligt, blot fordi vi ikke vil lade os diktere ind i den »rigtige« fagforening.

Da BO også repræsenterer medlemmer uden for København, så skylder jeg at nævne, at man i den resterende del af vores dækningsområde fra såvel ledelses som fra politisk har forstået at fokusere på arbejdspladsen, og her har man erkendt, at vi når længst, når vi sætter os fælles mål, og når alle har indflydelse og medbestemmelse på deres hverdag. Jeg vil gerne benytte lejligheden her til at takke for de åbne arme, som I har vist os rundt omkring i det øvrige københavnske område.

Det har altid været et ønske, at man skulle samle denne brand- og ambulancetjeneste på den samme

BO ANNO 1. JULI 2009

platform, således at vi på tværs af ansættelsesforhold skulle kæmpe for bedre forhold, ikke bare med hensyn til ansættelsesforhold, men også med hensyn til fagligheden i faget. Jeg har igennem mine 20 års ansættelse lyttet til rigtig mange medlemmer af BO, som ønskede dette fællesskab, men desværre er rigtig mange blevet kuert af fagforeningen, så de nu svigter deres tidligere ståsted. Jeg er af den overbevisning, at BO altid har kæmpet og altid vil kæmpe for faget, og vi skal ikke bruge energi på at kæmpe om medlemmerne, for det er ikke prioritet nummer et.

Når alt dette er skrevet, så vil jeg gerne opsummere, hvor jeg mener, vi er blevet godt og grundigt splittet med stor hjælp fra såvel ledelse som kommune i København. I København har vi fra starten haft en mestergruppe, som ville gå efter egne mål i FOA's ledelsessekretariat, og dermed ville vores mestergruppe skilles ud fra den øvrige del af mandskabet. Det er de blevet nu, og som de skriver, så har de nu endelig fået forhandlingsretten, så de i denne gruppe kan kæmpe for egne mål og løn, i øvrigt en ret, som de altid har haft. Med denne mestergruppe i sit eget sekretariat, så er der en gruppe af medlemmer tilbage i FOA, som skal kæmpe om forhold for basis- og ambulancepersonale i FOA's løn- og ansættelsessekretariat, altså et andet sted, end lederne er organiseret. Og endelig sidder der så en stor gruppe medarbejdere, som kommunen ikke vil vide af, fordi FOA har meddelt, at disse ikke har noget at gøre på arbejdspladsen. Jeg er da ret overrasket, hvis dette skulle være tilfældet, for så tror jeg ikke, Københavns Brandvæsen består meget længe.

Min store bekymring ved denne opdeling er – hvilket vi i øvrigt hele tiden har advaret FOA imod – at man ved de kommende lokallønsforhandlinger fra FOA's side har lovet denne mestergruppe en stor del af lønpuljen, således at de får det, som de ifølge nogle er blevet lovet som kompensation for, at de flyttede over i FOA, og der dermed ikke bliver meget tilbage til den resterende del af mandskabet, og her tænker jeg specielt på ambulancefolkene, som får en meget anderledes hverdag efter den 1. september 2009. Man skal også huske på, at uanset om man er medlem af BO eller FOA, så skal alle jo i henhold til deres ansættelse på FOA's overenskomst have del i de penge, som eventuelt gives til deres respektive personalegruppe.

Så uanset hvordan vi betragter denne sag, så mener jeg, at såvel Københavns Kommune som Københavns Brandvæsen klart bryder med de medarbejderaftaler, som er indgået på arbejdspladsen, hvilket vi selvfølgelig vil fokusere på i den nærmeste fremtid.

Jeg vil i samme åndedrag også nævne min forundring over, at der medio august 2009 sendes en gruppe medarbejdere af sted på et FOA-kursus – medarbejdere, som er købt fri fra vagt, selvom disse ikke er tillidsvalgte. Jeg kan ikke lade være at spekulere på, hvem der betaler for dette frikøb. Er det brandvæsenet, som uden de øvrige medarbejderes deltagelse selv vælger agitatorer eller TR, er det FOA, som har udpeget disse personer, eller er det helt tilfældigt udvalgte, som man belønner med dette kursus?

Uanset hvad, så vil jeg med beklagelse konstatere, at FOA pludselig viser en enorm styrke, som kan få brandvæsen og kommune i København til at følge det mindste vink. Jeg ved ikke, hvor denne pludselige styrke i FOA kommer fra; men i den tid, hvor jeg har været formand for BO og bedt FOA vise tænder, har dette ikke været muligt.

Jeg håber det bedste for fremtiden på vores arbejdspladser; men jeg tror, vi kommer til at skulle igennem en tid med en masse slagsmål, som på ingen måde gør os stærkere. Dette gælder ikke bare internt blandt mandskabet på stationerne, men endnu mere i forhold til den fremtid for faget, hvor vi ser nye og stærke aktører komme på banen og angribe en kerneydelse, selvom mange kommuner og borgere altid har betragtet det som en selvfølge, at den blev varetaget af et ikke profitgivende selskab.

ÅBENT HUS I BO

BRANDFOLKENES
ORGANISATION.
ENIGHED OG SAMMENHOLD.

Inviterer **BRAND- OG AMBULANCEPERSONALE**

i Storkøbenhavn, gamle som nye.
til åbent hus i vores nye lokaler.

Kom og få et kig, en faglig snak, en pølse, kaffe, øl mm.
eller bare en af tingene.

TIRSDAG D. 29 SEPTEMBER 2009
KL. 10.00 til 13.00.

SVANEVEJ 22, 2400 KBH. NV.
I GÅRDEN.

VEL MØDT.

JESPER BRONÉE

PER KJELDSSEN

BJARNE PEDERSEN

Brandfolkenes Organisation: www.brandfolk.dk

SENIORNYT

1. juli forlod Brandfolkenes Organisation FOA 1 og flyttede i egne lokaler hos **Chaufførernes Fagforening på**

Svanevej 22 på Nørrebro i København. Brandfolkenes Seniorklub, som er en klub under Brandfolkenes Organisation, er derfor flyttet med til de nye lokaler, og her er vi blevet rigtig godt modtaget.

Møderne i vinterhalvåret, som starter til oktober, vil foregå her på Svanevej nr. 22, og det bliver nu nemmere at huske datoerne, idet møderne afholdes den **første mandag i**

hver måned, fra kl. 10.30 til kl. 14.00 frem til april 2010. Undtaget november.

Det er nogle dejlige lokaler, som vi her kan benytte os af, og jeg er sikker på, at det er noget, vi alle kan være tilfredse med. Der må ikke ryges i det store mødelokale, men der er

et hyggeligt lokale ved siden af, hvor der også er et billardbord, og her er rygning tilladt, men ellers foregår det ude i det fri.

Vi kan holde vores møder her, på samme måde som vi har gjort det i FOA 1.

Svanevej er jo godt placeret i forhold til de offentlige transportmidler. F.eks. kan man

tage S-toget til Nørrebro station, som ligger i gåafstand til lokalerne, eller en af busserne, der kører på henholdsvis Frederikssundsvej og Fasanvej.

Der er fri parkering i gaderne omkring huset, og der kan parkeres i gården i de afmærkede felter, i den udstrækning der er ledige pladser.

Det første møde finder sted **mandag den 5. oktober** kl. 10.30 til kl. 14.00 Herefter er møderækken:

Mandag den 9. november

Mandag den 7. december (julefrokost)

Mandag den 4. januar

Mandag den 1. februar

Mandag den 1. marts.

Sidste møde er mandag den 12. april, da påsken falder på den første mandag i april.

Der er ingen trapper, der skal forceres. Husk madpakken.

Sommerudflugten afviklede vi tirsdag den 9. juni, og turen gik denne gang til Reersø Kro syd for Kalundborg. Jeg skal beklage, at turen ikke gik, som vi havde forventet.

Vi kørte kl. 9.30 fra Ingerslevsgade via dæmningen med kurs mod Kalundborg, hvor vi efter ca. 1 times kørsel holdt en pause på en rastepads på Skovvejen. Vi var meget heldige med vejret – det var tørvejr, og solen skinnede, og på pladsen stod vores kasserer Bent Wenneberg med sin kone Lis og udskænkede forfriskninger til deltagerne.

Efter pausen gik turen så videre til Reersø Kro, hvor vi skulle være kl. 12, men tidligere 317 Erik Jeppesen havde et forslag – han kendte området godt og ville gerne vise os en anden og kønnere vej til kroen, hvilket han gjorde, og det var virkelig en køn tur.

Konsekvensen udeblev dog ikke. Vi kom ca. 1 time senere frem til kroen end beregnet, og Erik er derfor afskåret fra at vise vej en anden gang.

Vel ankommet til kroen, hvor frokosten skulle serveres som buffet, viste det sig nu, at buffeten var ændret, således at der blev servering ved bordene, og det er jo også udmærket, hvis bare der er personale nok, men det var der ikke. Efter frokosten blev der spillet op til dans, så det var muligt at få rystet maden på plads.

Gaven til den ældste deltager blev overrakt af næstformand Erik Christensen, og den gik til Ernst Hansen (tidl. 363 Raketten).

I løbet af eftermiddagen ændrede vejret sig, og kl. 17.30 kørte vi hjemad i silende regn.

Nu kan det jo ikke gøres om, men det kan gøres bedre, og det vil vi gøre alt for næste gang.

Dødsfald

Poul Holmstrøm Nielsen (tidl. STT) døde den 4. juli.

Runde fødselsdage i september måned

4/9 Else Therkildsen, Kirkebjerg Alle 53, 2., 2720 Vanløse: 80 år.

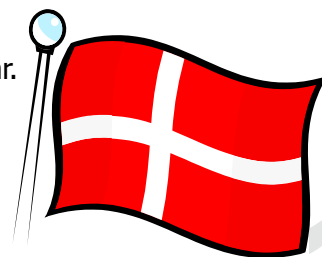
13/9 Inger Simonsen, Vodroff Tværgade 3 A, 1., 1909 Frederiksberg C: 85 år.

20/9 (67) Ernst Andersen, Roskildevej 114, 4., 2000 Frederiksberg: 90 år.

24/9 (227) Poul K. Jørgensen, Birkevej 6, 2300 Skævinge: 80 år

26/9 Ib Kümmel Nielsen, Stenager 85, 2600 Glostrup: 75 år.

29/9 (603) Poul Erik Karlsson, Grønnegården 642B, 2670 Greve: 75 år.

Det er nu tid til at betale kontingent for 2. halvår af 2009. Alle skulle gerne have modtaget en opkrævning med posten.

Kontingentet indsendes på **giro 7 08 23 98** og er pr. halvår fortsat **175 kr.** Passivt kontingent er 100 kr., og for enker 75 kr.

Betales kontingentet via Netbank, så husk at skrive »Kontingent 2. halvår 2009«.

Kontingentet bedes indbetalt snarest. Det kan også betales til kassereren på mandagsmødet den 5. oktober.

Har du fået oprettet en e-mail-adresse, så send den til spsp@ishoejby.dk.

Sven Præst

Få **indflydelse** - stil op til valg

ER DIN FREMTID VIGTIG?

Du kan få indflydelse på din pension i fællesskab med dine kollegaer. Du kan lære mere om din pension. Du kan gøre en forskel for dine kollegaer og for PenSam, **så stil op allerede i dag.**

PenSam administrerer dine pensionspenge, og du kan blive *forbrugergruppemedlem*, hvis du er medlem af Trafikfunktionærernes Pensionsordning. Du kan blive *delegeret*, hvis du er medlem af pensionskassen for trafikfunktionærer ved Hovedstadsområdets Trafikselskab.

Sådan gør du, hvis du vil stille op

Klik ind på www.pensam.dk/valg og download en opstillingsblanket. Send den til PenSam, så vi har modtaget den:

SENEST 1. OKTOBER KL. 16.00.

Få mere at vide

Vil du vide mere om valget, kan du finde flere informationer på pensam.dk/valg. Du er også meget velkommen til at ringe og høre nærmere på telefon 44 39 32 32.

PenSam